

Sygn. akt II Ka 225/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
------------------------	-----------------------------

Sędziowie:	SO Karol Troć (spr.)
	sędzia (del.) Paweł Mądry

Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak
---------------------	---

przy udziale Prokuratora Adriana Wysokińskiego

po rozpoznaniu w dniach 16 maja 2023 r., 19 czerwca 2023 r. i 27 lipca 2023 r.

sprawy **B. B. (1)**

oskarżonej z art. 190 a § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 12 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 752/22

zmienia zaskarżony wyrok i B. B. (1) uniewinnia od zarzucanego jej czynu;

stwierdza, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 225/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 12 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 752/22

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	B. B. (1)	M. M. nie była stroną postępowania cywilnego ani egzekucyjnego ani nie wykonywała wyroku nakazującego eksmisję oskarżonej do lokalu zastępczego	kopia wyroku w sprawie I C 5/07 Sądu Rejonowego w Garwolinie	337
wezwanie do dobrowolnego wykonania obowiązku	338			
kopia postanowienia w sprawie I C 5/07 Sądu Rejonowego w Garwolinie	339-340			
wezwanie do dobrowolnego wykonania obowiązku	341-342			
2.1.1.2.	B. B. (1)	karta sim z numerem abonenckim 724 347 736 pozostawała w dyspozycji osób	wyjaśnienia oskarżonej	359v

		bliskich dla oskarżonej B. B. (1) i mógł być wykorzystywany również przez nią samą		
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	B. B. (1)	wyłącznie oskarżona korzystała z karty sim z numerem abonenckim 724 347 736	wyjaśnienia oskarżonej	359v
zeznania D. P.	386v-387			
zeznania M. S.	396v			

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	kopia postanowienia w sprawie I C 5/07 Sądu Rejonowego w Garwolinie	niekwestionowany
kopia wyroku w sprawie I C 5/07 Sądu Rejonowego w Garwolinie	niekwestionowany	
wzwanie do dobrowolnego wykonania obowiązku	niekwestionowany	

wezwanie do dobrowolnego wykonania obowiązku	niekwestionowany	
2.1.1.2	wyjaśnienia oskarżonej	<p>Bezsprzecznie oskarżona miała na sobie zarejestrowane więcej niż jedna karty sim z nr abonenckim, przy czym z wynikającego z wykazu połączeń faktu, że były wykonywane połączenia telefoniczne między "jej" numerami wynika, że nie korzystała z nich wszystkich wyłącznie ona. Nic nie przeczy temu, że nr 724 347 736 był wykorzystywany również czy nawet głównie przez inną niż oskarżona osobę, w szczególności przez jej syna M. B.. Żadna z ustalonych osób nie potwierdziła tego, by kontaktowała się z oskarżoną z wykorzystaniem przez nią tego numeru. Bezsprzecznie oskarżona miała na sobie zarejestrowane więcej niż jedna karty sim z nr abonenckim, przy czym z wynikającego z wykazu połączeń faktu, że były wykonywane połączenia telefoniczne między "jej" numerami wynika, że nie korzystała z nich wszystkich wyłącznie ona. Doświadczenie życiowe wskazuje, że często jedna osoba rejestruje na siebie kilka numerów, z których część następnie udostępnia do używania osobom najbliższym, zwłaszcza dzieciom, przy czym nie wyklucza to możliwości użycia telefonu z taką kartą sim w sytuacji, gdy telefon ten jest używany we wspólnym gospodarstwie domowym (leży w miejscu dostępnym dla innych domowników).</p>

<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>	
--	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>I. obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w postaci art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: „Europejska Konwencja Praw Człowieka” bądź „EKPCz”), poprzez nieuwzględnienie całokształtu okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia ujawnionych w toku rozprawy głównej, a jednocześnie dokonanie dowolnej, nie swobodnej oceny materiału dowodowego, oparcie się na domniemaniach faktycznych, które nie tworzą zamkniętego łańcucha, z naruszeniem zas. d prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przy nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania, w szczególności zaś:</p> <p>1) przyjęcie, że wiedza świadka S. J. (1) z dnia 8 listopada 2017 r. na temat numeru, na który połączenie odebrać miała B. B. (1) (notatka urzędowa z 9 listopada 2017 r.), przy jednoczesnym wskazaniu przez świadka braku wiedzy, z jakiego numeru korzystała ona</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w okresie, kiedy miało dojść do popełnienia zarzucanego czynu, jak i w momencie przesłuchania w toku śledztwa, może dawać podstawy do ustalenia B. B. (1) jako użytkownika numeru i osoby, która wykonywała połączenia, w sytuacji, gdy w toku śledztwa w niniejszej sprawie próby kontaktu telefonicznego podejmowano na inny numer (notatki urzędowe z dnia 1 marca 2022 r., 2 lutego 2022 r., 25 marca 2022 r.);

2) przyjęcie, w oparciu o zeznania świadka M. M., że B. B. (1) żywi do niej urazę za to, że w trakcie sprawowania przez pokrzywdzoną urzędu burmistrza Ż. „wykonała wyrok sądowy nakazujący eksmisję B. B. (1) do lokalu zastępczego”, w sytuacji, gdy burmistrz nie jest organem egzekucyjnym w zakresie roszczeń cywilnoprawnych, a stronami postępowania o eksmisję przed Sądem Rejonowym w Garwolinie, za sygn. akt I C 5/07, był R. B., jako powód, a B., K., R., M. i P. B., jako pozwani, te same osoby były stronami postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie A. B., za sygn. KM 756/09;

3) przyjęcie, że połączenia wykonywała B. B. (1), pomimo tego, że świadek M. M. zeznała, że były one wykonywane także w trakcie rozprawy, na której obecna była B. B. (1), a w konsekwencji, nie miała ona możliwości ich wykonywania;

4) uznanie wyjaśnień B. B. (1) za niewiarygodne, jako sprzecznych z innymi dowodami - co do których w uzasadnieniu nie wypowiedziano się odnośnie do podstaw uznania ich za wiarygodne, wskazano zaś „zgodnie z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

brak wymogu wskazywania dlaczego dowód został uznany” - a to w szczególności:

(1) przez odwołanie się do zeznań S. J. (1) oraz sporządzonej przez niego notatki urzędowej z dnia 9 listopada 2017 r., z których wynikać ma, że B. B. (1) korzystała z numeru „aktywnie w 2018 roku (odbierając chociażby telefon od świadka S. J. (1))” - na marginesie dokumenty wskazują, że do rozmowy między S. J. a B. B. dojść miało w² 2017, a nie 2018 r. - zaś „całkowicie sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego” miałyby być uznanie, że „w okresie objętym zarzutem numer ten użytkowała inna osoba niż B. B. (1), skoro numer ten w dalszym ciągu jest na nią zarejestrowany (a jako numer pre paid musi być regularnie doładowywany, aby móc wykonywać połączenia)” - co przyjęto pomimo, że doładowań numeru pre paid nie musi dokonywać osobiście osoba, na którą został on zarejestrowany przy zakupie - „i wykorzystywany był do tych samych celów co w 2018 roku, tj. wykonywania wielu połączeń do M. M.” - co przyjęto pomimo, że poprzednie postępowanie nie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym, a wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania (postanowienie Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 17 maja 2018 r., sygn. akt II K 67/18), zaś połączenia wówczas miały być wykonywane na inny numer, bowiem numer służbowy burmistrza Ż., a postępowanie dotyczyło czynu z 2017 r.

(2) uznanie, że „[o]czywiste jest też dla Sądu, że B. B. (1) numer M. M. znała skoro wykonywała do niej wielokrotnie, z dużą częstotliwością, połączenia telefoniczne” - w tym zakresie oparto się zatem

na rozumowaniu polegającym na uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień, stosownie do których B. B. (1) nie wykonywała połączeń i nie znała numeru pokrzywdzonej, ponieważ oczywistym jest, że B. B. (1) znała ten numer, skoro wykonywała na niego wielokrotnie połączenia telefoniczne;

5) przyjęcie, że po stronie M. M. doszło do powstania uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia, jak też istotnego naruszenia jej prywatności.

2. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w postaci art. 5 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 2 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, poprzez przyjęcie, że doszło do popełnienia czynu stanowiącego przedmiot postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Garwolinie za sygn. akt II K 67/18, w którym B. B. (1) oskarżono o to, że w czasie od dnia 23 czerwca 2017 r. do dnia 4 listopada 2017 r. w Ż. woj. (...) uporczywie nękała M. Z. poprzez wykonywanie wielokrotnie prób połączeń z jej numerem telefonu służbowego z numeru 724 347 736, czym wzbudziła u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyła jej prywatność, tj. popełnienie czynu z art. 1903 § 1 k.k., pomimo tego, że nie doszło do prawomocnego skazania B. B. (1) za popełnienie zarzucanego czynu, a więc obalenia domniemania niewinności, ale umorzenia postępowania postanowieniem z dnia 17 maja 2018 r., które znajduje się w aktach sprawy.

3. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w postaci art. 167 i art. 170 § 1 pkt 2 oraz art. 6 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 1 i ust. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, poprzez oddalenie wniosku o zwrócenie się do operatorów działających na polskim rynku sieci komórkowych, tj. sieci O. (operator sieci: (...) S.A.), sieci P. (operator sieci: (...)), sieci (...) (operator sieci: (...)) i sieci (...) (operator sieci: (...) S.A.) - po uprzednim zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej - o wydanie informacji o numerach telefonów' ((...)) zarejestrowanych na dane B. B. (1) w okresie od października do grudnia 2021 r., w szczególności, celem potwierdzenia, że wśród tych numerów' znajdowały się następujące: (...) (P.), (...) (O.), (...) (O.) oraz (...) ((...)) - na okoliczność ilości numerów telefonów zarejestrowanych w jednym czasie na B. B. (1), a w konsekwencji brak możliwości faktycznych jednoczesnego użytkowania ich i posługiwania się nimi przez nią, w tymi numerem(...), którego dotyczy oskarżenie.

Ale też **obrazę przepisów prawa materialnego** w postaci art. 72 § 1 pkt 8 k.k., poprzez zobowiązanie B. B. (1) w okresie próby do „poprawnego zachowania względem pokrzywdzonej”, co stanowi orzeczenie kary nieznannej ustawie, w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k., a jednocześnie sformułowanie tego elementu sentencji wyroku w sposób uniemożliwiający jego wykonanie.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Obszernie sformułowane zarzuty, dotyczące obrazy przepisów postępowania, okazały się zasadne o tyle, o ile dotyczyły działań Sądu związanych z gromadzeniem i oceną materiału dowodowego. Nie budzi bowiem wątpliwości Sądu odwoławczego, zwłaszcza na tle wyjaśnień oskarżonej, złożonych w postępowaniu odwoławczym, że faktycznie była ona abonentem numeru, z którego dokonywano objętych zarzutem połączeń telefonicznych do pokrzywdzonej. Nie budzi też wątpliwości teza, że oskarżona mogła zostać uznana za winną popełnienia zarzuczonego jej czynu wyłącznie w przypadku ustalenia, że to ona te połączenia wykonywała (osobiście lub też ktoś inny na jej polecenie czy też z jej zachęty), jako że w rozumieniu art. 6 § 1 kk czynu takiego nie mogła popełnić z zaniechania. Nadto nawet jeśli brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń Sądu co do użytkowania przez oskarżoną przedmiotowego numeru w przeszłości (w latach 2017/2018), nie sposób stwierdzić, że i w późniejszym czasie to oskarżona (a zwłaszcza wyłącznie ona) używała tego numeru - nie zauważając faktu, że był on aktywnie użytkowany np. w czasie, gdy oskarżona uczestniczyła w rozprawie sądowej. Koniecznym było więc podjęcie próby uzupełnienia materiału dowodowego w celu ustalenia, czy oskarżona korzystała (i miała możliwość kontrolować korzystanie) z tego numeru w okresie objętym zarzutem. Sąd I instancji, mimo wyraźnie</p>	

nasuwającej się wątpliwości co do aktywności oskarżonej, takiej inicjatywy zaniechał, mimo iż miał taką możliwość, jako że znajdujące się w aktach sprawy dane telekomunikacyjne, które nie uległy usunięciu w związku z ustawowo określonym okresem retencji tych danych przez operatorów telekomunikacyjnych, pozwalały na podjęcie próby ustalenia, z kim rozmawiali ustaleniu adresaci rozmów czy wiadomości sms. Sąd Okręgowy próbę taką podjął, jednakże żaden dowód nie potwierdził, by w inkryminowanym okresie oskarżona z tego numeru (mimo jego znacznej aktywności) korzystała – wręcz przeciwnie, adresaci połączeń telefonicznych w ogóle jej nie znali ani nie mieli nic wspólnego z jej rodziną czy wręcz terenem, na którym zamieszkiwała. Koreluje to logicznie z wyjaśnieniem oskarżonej z rozprawy odwoławczej, że numer ten udostępniła do używania swemu synowi M., który cierpi na dolegliwości, skutkujące jego trwałą niezdolnością do samodzielnej egzystencji, w tym ograniczeniem zdolności o werbalnego komunikowania się z otoczeniem. Telefonowanie, i to w sposób, który można uznać za kompulsywny, wybieranie (z książki telefonicznej lub przypadkiem) różnych numerów, od byłej burmistrz Ż., przez biuro poselskie, do zupełnie obcych osób z drugiego krańca Polski, w tym nastolatka, gdzie połączenia trwają po kilka sekund, ale i wykonywanie połączeń do krewnych, trwających dłużej sugeruje, że z jednej strony telefon z przedmiotowym numerem był używany w sposób przeciętny, przez osobę komunikatywną, z którą rozmówcy przez pewien czas rozmawiają, ale też przez osobę, która nie chce (nie może?)

niczego przekazać i wykonuje dość przypadkowe połączenia – bez uchwytnej prawidłowości co do pory dnia, ilości w ciągu, długości ciągu itd. Taki obraz korzystania z tego numeru potwierdza wyjaśnienia oskarżonej z rozprawy głównej oraz bardziej z odwoławczej, wpisując się w obraz rodziny oskarżonej, gdzie telefon z przedmiotowym numerem jest użytkowany przez M. B., który z nieustalonych powodów wykonuje wykonywał różne, nielogiczne połączenia, ale czasem i przez oskarżoną, która z przekazanego synowi do używania telefonu wykonywała połączenia, gdy z różnych względów uznała to za wskazane. Czyni to zasadnymi zarzuty, dotyczące błędów w procedowaniu Sądu I instancji w zakresie oceny dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonej, że to nie ona wykonywała połączenia telefoniczne, nękające pokrzywdzoną, a w konsekwencji także zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych w tym zakresie.

Pozostałe zarzuty, w tym obrazy prawa materialnego, tj. art. 72 § 1 kk, nie okazały się zasadne, jednakże z punktu widzenia celu postępowania, tj. oceny zasadności zaskarżonego wyroku, ich szczegółowe rozpoznawanie okazało się zbędne (art. 436 kpk), jako że uznanie zasadności wyżej omówionego musiało skutkować uwzględnieniem zasadniczego wniosku apelacji.

Wniosek

O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Trafność zasadniczego zarzutu skutkowała zasadnością wniosku	
3.2.	<p>błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, polegającego na ustaleniu, że B. B. (1) użytkowała i posługiwała się telefonem o numerze 724 347 736 i to ona wykonała z tego numeru w okresie od 10 października 2021 r. do 8 grudnia 2021 r. 671 połączeń telefonicznych do M. M..</p> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Jak w 3.1	
Wniosek	
Jak w 3.1	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Jak w 3.1	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Całość wyroku	
Zwiąże o powodach zmiany	
Zasadność zarzutów apelacji. Prawidłowa ocena materiału dowodowego, w tym uzupełnionego na rozprawie odwoławczej, prowadzi do wniosku, że nie tylko oskarżona korzystała z zarejestrowanego na nią numeru 724 347 736, ale również co najmniej równorzędnie jeszcze jedna osoba z jej rodziny. Materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do uznania, że połączenia do pokrzywdzonej wykonywał nie kto inny, ale wyłącznie oskarżona. Być może w rozumieniu prawa cywilnego udostępniając innej osobie numer telefonu do używania i nie kontrolując tego, a zwłaszcza nie blokując możliwości wykonywania niekontrolowanych połączeń, zwłaszcza mając o tym wiedzę z racji wcześniejszego postępowania karnego, oskarżona może ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą, jednakże prawo karne, opierające się na zasadzie winy i indywidualizacji odpowiedzialności nie pozwala na pociągnięcie oskarżonej do odpowiedzialności karnej w sprawie niniejszej, bo nie da się ustalić, że to ona wydzwaniała do pokrzywdzonej ani nie ma podstaw o stwierdzenia, że odpowiada za to, co robił jej dorosły, nawet jeśli nie w pełni sprawny syn. Przy braku	

dowodów winy jedynym możliwym rozstrzygnięciem
było uniewinnienie oskarżonej.

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana